

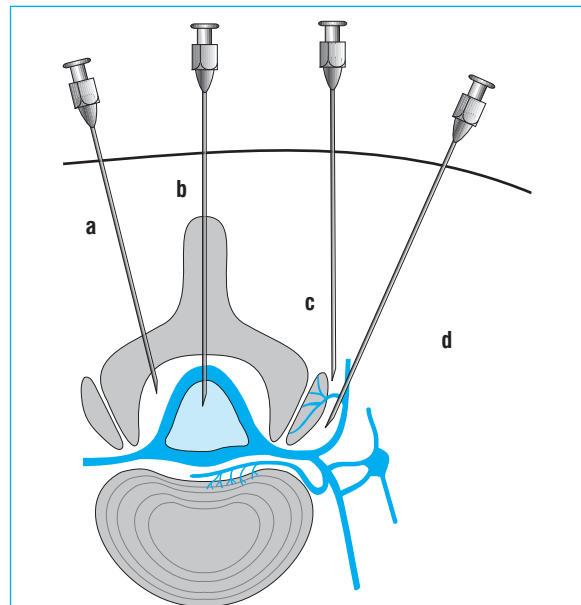
Ryc. 11.108 Iniekcje leków miejscowo znieczulających w obrębie kręgosłupa lędźwiowego dzieli się na ostryknięcia niesegmentalne (powierzchnowe) oraz segmentalne (głębokie). Ostryknięcie skóry, mięśni przykręgosłupowych lub przyczepów ścięgniętych jest zaliczane do iniekcji niesegmentalnych (ponad przerywaną linią), natomiast iniekcje nadtwardówkowe, blokady korzeni nerwowych (znieczulenie nerwów rdzeniowych) oraz ostryknięcie stawów międzykręgowych należą do iniekcji segmentalnych (poniżej przerywanej linii).

nuje się w pobliżu ważnych struktur nerwowych, takich jak opona twarda czy korzenie nerwowe, zatem uważa się, że zabiegi te obarczone są relatywnie niewielkim ryzykiem i nie wymagają szczególnego monitorowania układu sercowo-naczyniowego.

Celem miejscowych iniekcji **wewnątrzsegmentalnych** wykonywanych w obrębie kręgosłupa lędźwiowego (**ryc. 11.109**) jest obszar blisko sąsiadujący z kanałem kręgowym lub sam kanał kręgowy. Iniekcje te są rodzajem leczenia minimalnie inwazyjnego. Aby sięgnąć do kanału kręgowego lub w jego sąsiedztwo poprzez dostęp grzbietowy, konieczne jest zastosowanie igły, której długość powinna wynosić co najmniej 12 cm. W przebiegu tego typu iniekcji możliwe jest nakłucie opony twardej lub osłonek korzeni nerwowych, w związku z tym ryzyko powikłań jest tu wyższe niż w przypadku iniekcji zewnątrzsegmentalnych. Możliwe jest na przykład powstanie wewnętrznego przecieku płynu mózgowo-rdzeniowego, co jest przyczyną zespołu hipotensji wewnątrzczaszkowej. W okresie okołoiniekcyjnym obowiązkowe jest monitorowanie układu krążenia, co najmniej z użyciem pulsoksymetru.

Diagnostyczne – terapeutyczne

Innym kryterium klasyfikacji iniekcji do kręgosłupa lędźwiowego jest ich cel (**ryc. 11.110**). Miejscowa iniekcja diagnostyczna jest wykonywana w charakterze te-

Ryc. 11.109 Rodzaje miejscowych iniekcji segmentalnych w leczeniu zespołu lędźwiowego.

- a Nadtwardówkowa.
- b Podpajęczynówkowa.
- c Ostryknięcie stawów międzywyrostkowych.
- d LSPA.